

El meu germà persegueix dinosaures

Títol original: *Mio fratello rincorre i dinosauri* **Direcció:** Stefano Cipani **Guió:** Fabio Bonifacci **País:** Itàlia **Durada:** 101 min **Any:** 2019 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Alessandro Gassman, Isabella Ragonese, Rossy de Palma, Francesco Ghoghi, Lorenzo Sisto, Arianna Becheroni, Roberto Nocchi, Gea Dall'orto, Maria Vittoria Dallasta, Saul Nanni, Iván Sánchez **Música:** Lucas Vidal **Fotografia:** Sergi Batrolí **Distribuïdora:** Bosco Films **Estrena a Espanya:** 21/08/2020
No recomanada per a menors de 7 anys
Doblada en català

SINOPSI

En Jack té quatre anys i dues germanes. Per fi, una tarda els seus pares li expliquen que tindrà un germanet i que serà molt especial. En Jack està molt feliç: per a ell, especial significa superheroi. Després del seu naixement s'adona que realment és diferent dels altres, però no té superpoders. Tot d'una, descobreix la paraula "Down". (FilmAffinity)

CRÍTICA

03/09/2019 - VENÈCIA 2019: El primer llargmetratge de Stefano Cipani és una alegre i commovedora pel·lícula per a tota la família sobre la por de ser jutjat pels altres, inspirada en fets reals

"És una d'aquelles pel·lícules que, després de veure-la, te'n vas del cinema sent millor persona". Així és com l'explosiva actriu espanyola i icona almodovariana **Rossy De Palma** ha descrit *El meu germà persegueix dinosaures*, el primer llargmetratge signat pel director de 33 anys **Stefano Cipani** (que ja ha dirigit un bon nombre de curts i videoclips), que està protagonitzat per ella mateixa. Aquesta oda alegre i commovedora a la imperfecció i la diversitat, basada en una història real -la del noi de 22 anys **Giacomo Mazzariol** i la seva família "especial", que el mateix jove explica en el reeixit llibre del mateix nom, que n'ha venut 300.000 fins ara-, i que se situa en algun lloc entre el cinema familiar i el relat de creixement, ha estat presentada en un esdeveniment especial de la 16a edició de les Giornate degli Autori de Venècia.

Mentre que De Palma interpreta la "tia" estrofolària, **Alessandro Gassmann** i **Isabella Ragonese** es fiquen a la pell del pare i la mare de la família, respectivament. A l'inici del film, els veiem anunciar l'arribada imminent d'un nou germanet per als seus tres fills petits, una notícia que encanta especialment al seu fill Jack (encarnat de nen per **Luca Morello** i d'adolescent per **Francesco Ghoghi**). Des del principi, sentim que aquesta és una família feliç i unida, i un cop passat l'impacte en descobrir poc després que el nou membre, en Gio (primer interpretat per **Antonio Uras**, després per **Lorenzo Sisto**), té síndrome de Down, ni tan sols això podrà xafar l'entusiasme dels pares. El problema, però, és el petit Jack, a qui li diuen al principi que en Gio és simplement "especial"; en conseqüència, queda convençut que el seu germà petit té superpoders, i quan s'adona que el que en Gio té és realment una discapacitat, en Jack entra en crisi. Quan arriba a l'adolescència, nega l'existència del seu "inoportú" germà davant els seus amics de l'escola, però també i especialment davant la noia que li agrada: l'Arianna (**Arianna Becheroni**). I clar, és una mentida que no se sosté.

El meu germà persegueix dinosaures és un retrat de família que és senzill, però no ordinari, i el to de la pel·lícula captura, afortunadament, la lleugeresa del llibre. El sentiment que aquest retrat podria anar massa lluny en alguns moments -i que aquesta unitat familiar és gairebé massa ideal pel caràcter obert dels seus membres, les seves converses, la presa de decisions en comú i el seu amor generalitzat per la vida, tot això pot semblar massa afectat- aviat queda sufocat per la revelació que, segons els que han treballat a la cinta, la família Mazzariol és realment així en la vida real: en aquesta família, és de vital importància escoltar-se mútuament. Amb això en ment, la crisi que experimenta en Jack a l'adolescència, la seva por del que pensin els altres i la seva negativa a acceptar les diferències del seu germà s'incorporen a la història amb gran delicadesa i equilibri (el guió està signat per **Fabio Bonifacci** i Giacomo Mazzariol). Per la seva banda, el jove Francesco Ghoghi encarna l'angoixa del seu personatge amb autèntica habilitat. Certament, aquesta és una d'aquestes pel·lícules que ens fan sentir bé, ja que gira al voltant de les bones intencions, però també perquè deixa espai als errors i la debilitat -per no esmentar una mica de maldat-, transformant tot això en oportunitats importants per al creixement.

Vittoria Scarpa – Cineuropa.org